

Warsztaty niepełnosprawnych na Uniwersytecie Śląskim w Cieszynie

Data publikacji: 6.12.2017 18:00

Podobnie jak przed rokiem, tak i w tym roku w poniedziałek 4 grudnia z okazji obchodzonego dzień wcześniej Międzynarodowego Dnia Niepełnosprawnych w Sali Konferencyjnej Zakładu Pedagogiki Specjalnej Wydziału Etnologii i Nauk o Edukacji miały miejsce warsztaty skierowane do podopiecznych ośrodków rehabilitacyjnych i szkół z uczniami niepełnosprawnymi z różnymi dysfunkcjami i studentów Uniwersytetu Śląskiego w Cieszynie.

□

W tym roku do udziału w wydarzeniu zgłosiły się placówki z Cieszyna, Drogomyśla, Pielgrzymowic, Jastrzębia-Zdrój, Bielska-Białej, Strumienia.

Głównymi organizatorkami były dwie studentki Wydziału: **Paulina Woźnica** i **Justyna Piasecka** działające w Kole Naukowym Pedagogów. Całość prowadzona była przez Zespół Placówek Szkolno-Wychowawczo Rewalidacyjnych w Cieszynie

Warsztaty przebiegały w sposób nie typowy. To osoby niepełnosprawne z różnymi dysfunkcjami uczyły studentów nowych metod, technik artystycznych, które wykorzystują podczas swojej codziennej rehabilitacji.

W trakcie trzygodzinnego wydarzenia uczestnicy pracowali w dwóch grupach, które miały za cel wykonać:

- choinkę – stożek, który będzie przyozdobiony włóczką i kolorowymi koralikami oraz innymi ozdobami;
- różnego rodzaju ozdoby choinkowe ale stworzone z szyszek i przyozdobić nimi zieloną choinkę znajdującą się na Sali gdzie odbywały się warsztaty.

- Warsztaty mają na celu ukazanie studentom umiejętności osób niepełnosprawnych, podzielenie się - przekazanie wiedzy i umiejętności studentom, a także tego, jak funkcjonują osoby z różnymi dysfunkcjami oraz wspólna integracja – usłyszałam od organizatorek.

Na zakończenie przygotowano miłą niespodziankę – wystąpił Niemy Chór Uniwersytetu Śląskiego, w którym migają w większości osoby słyszące (studenci i wykładowcy) oraz osoby z niepełnosprawnością słuchu. Chórowi towarzyszył Międzywydziałowy Zespół Folkowy "FOLKUŚ".

Pomimo mojej dysfunkcji wzroku podczas wydarzenia można było „zobaczyć – usłyszeć” duże zadowolenie i radość podopiecznych placówek z tego, że mogą się czymś pochwalić z innymi osobami pełnosprawnymi czy niepełnosprawnymi, a studenci na własne oczy mogli spróbować tego co niepełnosprawnych cieszy robić. Integracja społeczna była na pewno osiągnięta, a radość na twarzach niepełnosprawnych była bezcenna.

Andrzej Koenig